

despatiōne. de accidia dō dīc oriri septē que
sūt: ociositas: somnolētia: sporiūtas mētis
in getudo corporis: istabilitas: v̄bositas curio
ritas. q̄ videf uel q̄ a Greḡ uel ab Isidoro
male assignat̄ accidia vitiū capitale cū suis
filiab̄. **T**h̄z h̄z ē q̄ idē Greḡ dīc 31°. moral.
accidia esse vitiū capitale & b̄re p̄dictas fi
lias. **B**o dicendū q̄ sic s̄ dictū est: vitiū ca
pitale dīc ex quo p̄mptū ē ut alia vitia oriā
tur fm̄ rōnē cāe final. s̄ic aut̄ homines m̄lta
opan̄ p̄p̄ delectationē. tū ut ipaz cōsequā
tur: tu ēt ex eius ipetu ad aligd agendum p̄
moti. ita ēt ppter tristiciā multa opan̄ uel
ut ipam evitēt: uel eius pondē i aliq̄ agenda
prupētes. vñ cū accidia sit tristicia qdā ut s̄
dictū est cōuenientē ponitur vitiū capitale.
Ad primū ergo dicendū q̄ accidia aggra
uādo aiuz hoiez ipedit ab illis opib̄ q̄ tristi
ciā causat̄. s̄z m̄ iducit aiuz ad aliq̄ agēda ul
q̄ sūt tristicie cōsona sicut ad plorādū: uel ēt
ad aliq̄ p̄ q̄ tristicia evitaf. **A**d secundū di
cēdū q̄ Greḡ cōuenientē assignat filias acci
die: qr. n. ut phus dīc i 8° ethicorum: nullus
vnu absq̄ delectatōne p̄t manē cū tristicia
necessē ē q̄ ex tristicia aligd duplicit̄ orias.
vno mō v̄ hō recedat a circūstātys. alio mō
vt ad alia trāseat i gbus delectat̄: sicut illi q̄
nō p̄nt gaudē spūalibus delectatōib̄ transfe
runt se ad corpales fm̄ phm̄ i 8° ethicorum.
In fuga āt tristicie talis p̄cessus attēdit. qr
p̄ hō fugit cōtristātia. 2° etiā ipugnat ea que
tristicia īgerūt. spūalia aut̄ bona de gbus tri
stāt accidia sūt & finis & id qdā ē ad finē. fuga
aut̄ finis fit p̄ despatiōne. fuga aut̄ bonoz q̄
sūt ad finē q̄tum ad ardua q̄ subsūt cōsilys
fit per pusillanimitatē. q̄tū autē ad ea q̄ p̄ti
nent ad cōem iusticiā fit p̄ torporē circa p̄
cepta: ipugnatio aut̄ cōtristātū bonoz spūa
liu qñq̄ gdē est circa hoies q̄ ad bona spūa
lia īdicunt & h̄ ē rancor. qñq̄ v̄ se extēdit
ad ipa spūalia bona i q̄ru detestationē aligz
adducit & h̄ pprie ē malicia. iquātū autem
pter tristiciā a spūalib̄ aligz trāsset se ad
delectabilia extiora: p̄oī filia accidie euaga
tio circa illicta. p̄ qdā p̄ rūsio ad ea q̄ circa
singulas filias obycieban̄. nā malicia nā ac
cipit h̄ fm̄ q̄ ē gen̄ vitiōz s̄z sicut dictū est.
rancor etiā nō accipit h̄ coīc p̄ odio: s̄z p̄ qdā
indignatiōe sicut dictū ē. & idē dicēdum est
de aliya. **A**d tertīū dicendū q̄ etiā cassia
nus i li⁹ de iſtitutis cenobioz distiguit tristi

ciā ab accidia. s̄z cōuenientius Greḡ accidia
tristiciā nōiat. qr sicut s̄ dictū est: tristicia nō
est vitiū ab alijs distinctū fm̄ q̄ aliquis re
cedit a graui & laborioso opere. uel fm̄ quas
cūq̄ alias causas aligz tristef. s̄z solū fm̄ q̄
cōtristat̄ de bono diuino quod pertinet ad
rationē iuidia: que stātū cōvertit ad quietez
indebitā iquātum aspernatur bonū dinuz.
illa aut̄ que Isidorus ponit oriri ex accidia
& tristicia reducūt ad ea que Greḡ p̄t. nā
amaritudo quā Isidorus p̄t oriri ex tristicia
ē qdā effect̄ rācoris. ociositas āt & somno
lētia reducūt ad torporē circa p̄cepta circa
q̄ ē aligz ociosus oīo ea p̄termitte & sōno
lētus ea negligēter iplēs. oīa aut̄ alia qñq̄ q̄
ponit ex accidia oriri p̄tinēt ad euagationē
mētis circa illicta. que gdē fm̄ q̄ i ipa arce
mētis residet volētis iportune ad diuerſa se
se diffūdere: vocat iportunitas mētis scđm
aut̄ q̄ p̄tinēt ad cognitiōe dī curiositas q̄
tū aut̄ ad locutionē dī v̄bositas q̄tū aut̄ ad
corpus in eodē loco nō manēs dī igetudo
corpis. qñ. s. aligz p̄ iordiatos mot̄ mēbroz
vagitatē indicat mētis. quātū aut̄ ad diuer
sa loca dicit̄ istabilitas. uel p̄t accipi insta
bilis fm̄ mutabilitatem propositi.

Einde consi
derādū ē de iuidia. Et circa
h̄ querunt q̄tuor. p̄ quid sit
iuidia. 1° vtr̄ sit peccatū
2° vtr̄ sit petīm mortale. 4°
vtr̄ sit vitiū capitale. & de filiab̄ eius.

Ad primū sic proce
ditur. Videf q̄ iuidia nō sit tristicia. Obm
n. tristicie ē malū. s̄z obm iuidie ē bonū: dīc
n. Greḡ i 5° moral. de iuidio loquēs. Labe
scētē metē sua pena faciet quā felicitas cor
quet aliena. q̄ iuidia nō ē tristicia. **P**. Si
militudo nō est cā tristicie s̄z magis dilectio
nis. s̄z similitudo ē cā iuidie: dīc. enī phus in
2° rhetorice. Inuidebūt tales quib̄ sūt alig
siles aut̄ fm̄ gen̄: aut̄ scđm cognitionē: aut̄
fm̄ staturā: aut̄ fm̄ habitū: aut̄ fm̄ opinioēz
q̄ iuidia nō ē tristicia. **T**. Tristicia ex aliq̄
defectu causatur. vñ illi qui sūt i magno dī
ctu sūt ac tristiciā proni: ut s̄ dictū est cū de
passionib̄ ageret. s̄z illi qb̄ modicū deficit
& q̄ sūt amatores honoris. & q̄ reputat̄ sapie
tes: sūt iuidi ut pater p̄ phm̄ i 2° rhetorice. q̄

inidia nō ē tristitia. **P.** Tristitia delectationi opponit. oppositorū at nō ē eadē causa. ḡ cū memoria bonorū hūanoꝝ sit cā delectatoris vt s̄ dictū ē. nō erit cā tristicie. est at causa intidie. dicit. n. phus in 2° rethorice. q̄ his aliqui inuident q̄ habent aut posside rūt q̄ ipsis ɔueniebat. aut q̄ ip̄i q̄nq̄ posside bat. ḡ iuidia nō ē tristitia. **Sz** h̄ est q̄ da mas. i 2° li. pōit iuidia spēm tristicie. **T** dic q̄ iuidia ē tristitia in alienis bonis. **R** dicē dū q̄ obm̄ tristicie ē malū ppriū: contingit at id qd̄ ē alienū bonū apprehendi ut malū ppriū. **Sz** h̄ de bono alieno pōt eē tristitia s̄ h̄ ɔtingit duplicit. Uno mō qn̄ gs tristat de bono alicui⁹ inq̄tū iminet sibi ex h̄ piculum alicui⁹ nōcumenti. sicut cū hō tristat ð exaltatione ūmici sui timens ne eū ledat. **T** tal⁹ tristitia nō est iuidia. s̄ magis timoris effect⁹. vt phs dic i 2° rethorice. Alio mō bonū alteri⁹ estimat ut malū pprium inq̄tū ē diminutiū. pprie glie uel excellentie. **T** hoc mō ð bono alteri⁹ tristat iuidia. **T** iō p̄cipue de illis bonis hoies iuidet i qb̄ ē gloria. **T** i qb̄ hoies amāt honorari i opinione esse: ut phs dic i 2° rethorice. **A**d primū ḡ dicēdū q̄ nihil phibet id qd̄ ē bonū vni: apprehēdi ut malū alteri⁹. **Sz** h̄ tristitia aliq̄ pōt eē ð bono ut dictū ē. **A**d h̄ dicēdū q̄ ga iuidia ē de gloria alterius inq̄tū diminuit gloriā quā gs appetit. **N**is ē ut ad illos tñ iuidia hēat qb̄ hō vult se equare vel preferre i gloria. **H** aut nō ē respectu multū a se distantiū. null⁹. n. nisi i san⁹ studet se equare vel preferre i gloria his q̄ sunt multo eo maiores: puta plebeius hō regi: uel etiam rex plebio quē multuz excedit. **T** ideo his qui multum distant uel loco uel tpe uel statu: homo non iuidet s̄ his q̄ sunt ppīq qb̄ se nitif eque uel p̄ferre. naz cū illi excedit in gloria accidit h̄ stra nrāz vtilitate. **T** inde causat tristitia. si militudo aut delectationē causat inq̄tū cōcordat voluntati. **A**d tertīū dicēdū q̄ nul lus conat ad ea in qb̄ ē multū deficiēs. **T** iō cū aliq̄ s̄ h̄ eū excedat nō iuidet. s̄ si modicū deficiat videat q̄ ad hoc ptingē possit **T** sic ad hoc conat. vñ si frustrarēt et⁹ conatus pp̄t excessū glie alteri⁹ tristat. **C**inde est q̄ amatores honorū sūt magis iuidi. **T** s̄t etiā pusillanimes sūt iuidi: qz oia reputat magna **T** q̄cqd boni alicui⁹ accidat reputat se in ma gno supatos ee. vñ i Job. 5° ð. **D**ariuolum

occidit iuidia. **T** dic Greg⁹ in 6° moral. q̄ iuidere nō possum⁹ nisi eis q̄s nobis i aliq̄ me liores putam⁹. **A**d q̄n dicendum q̄ me moria p̄teritoꝝ bonorū iq̄tū fuerū habita: ð delectationē causat. s̄ inq̄tū sūt amissa causat tristiciā. **T** iq̄tū ab his hñt causant iuidiam ga h̄ maxie videt glorie p̄pē derogare. **T** iō dic phs i 2° rethorice. q̄ senes iuident iunioribus. **T** illi q̄ multū expēderūt ad aligd se quendū inuident bis q̄ quis expensis illud sūt ɔsecuti. dolēt. n. ð amissione suoꝝ bono rū. **T** de hoc q̄ aly ɔsecuti sūt bona.

Ad secūdū sic proce

ditur. **C**idef q̄ iuidia non sit pctn̄. Dic ens Jero ad Allethā de istructiōe filie. Habeat socias cū gbus discat: qb̄ iuideat: q̄p landibus mordeat. s̄ null⁹ ē sollicitādus ad pecādū. ḡ iuidia nō ē pctn̄. **P.** Iuidia ē tristitia de alienis bonis: ut Damas. dic. s̄ hoc qn̄q laudabilē sit: ð. n. p. 29°. Cū ipy lūpse rent p̄cipiatū gemet pplūs. ḡ iuidia nō ē q̄ pctn̄. **P.** Iuidia zelū quedā nomiat. s̄ zelus gd̄ ē bon⁹ fm illud ps. Zel⁹ dom⁹ tue comedit me. ḡ iuidia nō sp̄ ē pctn̄. **P.** Pe na diuidit s̄ culpā. s̄ iuidia ē qdā pena: dic. n. Greg⁹ 6° moral. Cū deuictū corliuorū putredo corruptit ipa q̄s extiora idicat q̄ guic̄ aiuz vesania ɔstigat. color gppe pallore afflic̄t: oculi dep̄mūt: mens accēdit: membra frigescut. fit i cogitatione scabies: i dentibus stridor. ḡ iuidia nō ē pctn̄. **Sz** h̄ ē qd̄ ð ad Sal. 6°. Nō efficiamur ūanis glorie cupidi: iuicē puocātes i iuicē iuidentes. **R** ð q̄ sicut dictum est: iuidia est tristitia qdā de alienis bonis. **Sz** h̄ tristitia pōt ɔtinxere q̄tuor mōs. Uno qdē mō cū aliq̄s do let de bono alicui⁹ inq̄tū ex eo timeſ noctū mentū uel sibi ipsi uel etiā aliy bonis. **T** tal⁹ tristitia non ē iuidia ut dictū ē. **T** pōt eē si ne pctō. vñ Greg⁹ 22°. moral. ait. Euenire plerūqz solet ut nō amissa caritate i ūmici nos ruia letificet. **T** rursū ei⁹ glia sine iuidie culpa cōtristet. cū i ruentē eo qsdā bñ erigi credim⁹ **T** p̄ficiēt illo plerosqz iuste oppri mi formidam⁹. Alio mō pōt aliq̄s tristari ð bono alteri⁹: n̄ ex eo q̄ h̄ ipse bonū. s̄ ex eo q̄ nobis deest bonū illud qd̄ ip̄e h̄. **T** h̄ p̄prie est zelus ut phs dic in 2° rethorice. **T** si iste zelus fit circa bona honesta laudabilē ē h̄ illud. i ad Cor. 14°. Emulamini spuālia.

Si autem sit de bonis tristitia potest esse cum peccato et sine peccato. 3° modo alijs tristia de bono alius in ictu ille cui accidit bonum est eo dignus: quod gaudet tristitia non potest oriiri ex bonis honestis ex quibus alijs iustus efficitur. sed sicut physis dicitur in 2° rhetorice est de virtutibus et talibus quod pertinet puenire dignis et dignis. et huius tristitia sum ipsius vocata nemesis. et pertinet ad bonos mores. sed hoc iudicatur ut puer magna videri non respicietur ad eternam. sed sum doctrinam fidei tristitia bona quod dignis pueniuntur ex iusta dei ordinatio disponunt uel ad eorum correctionem uel ad eorum damnationem. et huiusmodi bona quae nihil sunt in comparatione ad bona futura et seruata bonis. et hoc iudicatur tristitia phibes in scriptura sacra facta illud psalmus. Noli emulari in malignis: neque zelaueris facientes iugitate et alibi. Pene effusus sunt gressus mei: quae zelauit super iugis pacem peccatorum videns. 4° modo alijs tristia de bonis aliquibus ictu alter excedit ipsius in bonis et hoc praeceps est iudicium. et istud secundum est prauum ut probatur in 2° rhetorice: quae dolet de eo de quod est gaudendum. scilicet de bono primi. Ad primum ergo dicendum quod ibi sumitur iudicium per zelum quod debet incitari ad perficiendum cum melioribus. Ad secundum dicitur quod ratione procedit de tristitia alienorum bonorum sum pium modum. Ad tertium dicendum quod iudicium differt a zelo sicut dictum est. unde seclusus alijs potest esse bonum. sed iudicium semper est malum. Ad quartum dicitur quod nihil phibet aliquod peccatum ratione alicuius adiunctum penale esse ut secundum est cum de peccatis agere.

Ad tertium sic proce

ditur. Videatur quod iudicium non sit peccatum mortale. In iudicium non cum sit tristitia est passio appetitus sensitum. sed in sensualitate non est peccatum mortale. sed solus in ratione: ut per psalmum Augustini de tribus genitibus. In infanticibus non potest esse peccatum mortale. sed in eis potest esse iudicium: dicitur n. Augustinus in prefatione. Vidi ego et expatus sum. zelante puerum: non dum loquens et ituebas pallidus amaro aspectu collactaneum suum. quod iudicium non est peccatum mortale. Sed de peccatum mortale alicuius virtuti tristia. sed iudicium non est tristia alicuius virtuti. sed nemesis quod est quoddam passio: ut per psalmum in 2° rhetorice. quod iudicium non est peccatum mortale. Sed etiam est quod dicitur Job. 5°. Parvulus occidit iudicium. nihil autem occidit spiritualiter nisi peccatum mortale. quod iudicium est peccatum mortale. Et dicitur

Quod iudicium ex genere suo est peccatum mortale. genere autem peccati ex obsoleto consideratur. in iudicium autem secundum rationem sui obiectum tristia caritatis per quam est vita aie spiritualis: sed illud. i. Job. 5°. Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam: quoniam diligimus fratres: ut tristis autem obiectum et caritatis et iudicium est bonum primi. sed secundum rationem motum nam caritas gaudet de bono primi. iudicium autem de eodem tristatur ut ex sanctis dictis patrum. non manifestum est quod iudicium ex suo genere est peccatum mortale. sed sicut secundum est in aliis genere peccati mortalis intentione aliquis perfecti mortis in sensualitate existentes qui sunt peccata venialia: sicut in genere adulterii primi mortis occurrit. et in genere homicidii primi mortis ire: ita etiam in genere iudicium intentione aliquis primi mortis qui est in viris perfectus: qui sunt peccata venialia. Ad primum ergo dicitur quod iudicium secundum est passionis sensualitatis est quoddam imperfectum in genere actuum humanorum quorum principiis est ratione. non talis iudicium non est peccatum mortale: et similiter est ratione de iudicium parvulum in quibus non est voluntatis rationis. non permissio ad secundum. Ad tertium dicitur quod iudicium secundum probatur in 2° rhetorice opponitur et nemesis et misericordia. sed secundum diversa. nam misericordia opponitur directe secundum tristia de bono primi. misericordia autem tristia de bono iudicium est in iudicium nemesis. non est misericordia sicut ibidem dicitur: nec conuerso ex parte vero ei de cuius bono tristia in iudicium oppositum iudicium nemesis. nemesis autem tristia de bono iudicium agetur secundum illud psalmus. Le laui super iniisque pacem peccatorum videlicet iudicium autem tristia de bono eorum qui sunt digni. non permissio prima tristia est magis directa quam secunda. misericordia autem quoddam virtus est et caritatis. pprius effectus. non iudicium misericordia opponitur et caritatis.

Ad quartum sic proce

ditur. Videatur quod iudicium non sit virtus capitale. Virtus non capitalia distinguuntur secundum filias capitalium virtutum. sed iudicium est filia ianis glorie: dicitur n. psalmus in 2° rhetorice. quod amatores honoris et glorie magis iudicentur. quod iudicium non est virtus capite. Ad quartum dicitur. Virtus capitalia videtur esse leuiora quam alia quae ex eis oriuntur: dicitur n. Gregorius. 3° moral. Prima virtus decepte metu quae sub quoddam ratione se ingerunt. sed quae sequuntur mente ad oculum insaniam praerubent quae bestiali clamore mente conditum. sed iudicium vero est grauissimum peccatum: dicitur n. Gregorius. 5° moral. Deinde post oculum virtus quod pretratur humano corde atque hostis viri ifundit

in hac tñ negotia tota sua viscera serpēs 9cu
tit et iprime de malicie pestē vomit. ḡ iuidia
nō ē virtū capitale. **P.** Vides q̄ iconeni
enī ei filie assignēt a Greg. 31° moral. vbi
dīc q̄ de iuidia oris odiū: susuratio: detrac
tio exultatio i aduersis p̄ximi. et afflictio i p
speris. exultatio. n. i aduersis p̄ximi et afflic
tio i p̄spis idē vī eē qđ iuidia ut ex p̄missis
p̄z. ḡ nō ista debēt p̄oi ut filie iuidia. **H**z̄ ē
anctoritas greg. 31° moral. q̄ p̄it iuidia vi
tiū capitale. et ei p̄dictas filias assignat. **R**
dō q̄ sicut accidia ē tristitia de bono spiri
tuali dīno: ita iuidia ē tristitia de bono p̄xi
mi. dictū ē at s̄ accidiā ēē virtūz capitale ea
rōne: q̄a ex accidia hō sp̄ellitur ad aliq̄ faciē
da uel ut fugiat tristitia. uel ut tristitia satis
faciat. vī eadē rōne iuidia p̄ditur virtū ca
pitale. **A**d primū ḡ dō q̄ sicut Greg. vicit
in 31° moral. capit. lia virtia tanta sibi cōun
ctione cōiunguntur: ut nō nisi enī de alio
p̄serat. p̄ma nāq̄ supbie soboles inanis est
glia. q̄ dū oppressā mentē corrumpt mox i
uidia gignit: q̄ dū vani noīs potentia appē
tit ne q̄s hāc ali⁹ adipisci valeat tabescit. n̄
ē ḡ rōne virtū capitalis q̄ ipsū ex alio oriāt
h̄ q̄ n̄ habeat aliquā p̄cipalē rōne. p̄ducē
di ex se multa gnā p̄ctōy. forte tamen ppter
h̄ q̄ iuidia manifeste ex inani gloria nascit
nō ponit virtū capitale neq̄ ab Isidoro i li⁹
de sumo bono: neq̄ a Cassiano in li⁹ de in
stitutis cenobioy. **A**d secūm dō q̄ ex verb
illis non habetur q̄ iuidia sit maximū pec
cator. h̄ q̄ q̄ diabol⁹ iuidia suggerit. ad h̄
boies idū qđ ip̄e p̄cipaliē i corde h̄; q̄ sic
ibi idūcitur ɔ̄ter: iuidia diaboli mors i tro
iuit i orbē terrar. est tamē quedā iuidia q̄
iter quissima p̄tā ɔ̄putat. s. iuidia fraterne
grē sc̄dm q̄ aligs dolet de ip̄o augmēto grē
dei: nō solū de bono p̄ximi. vñ ponit p̄ctī
i sp̄m sc̄m: q̄ p̄ hāc iuidentia hō qdāmō iui
det sp̄m sc̄o q̄ i suis opib⁹ glorificat. **A**d
tertiū dō q̄ numerus filiarum iuidie sic p̄t
sumi: q̄ i conatu iuidie ē aligd tanq̄ p̄ci
p̄ciū. et aligd tanq̄ mediū. et aligd tanq̄ emi
nus. p̄cipiū gdē ē ut aligd diminuat gliaz
alterius uel i occulto. et sic ē susuratio. uel
manifeste. et sic ē detracatio. mediū aut̄ est q̄
aligs itēdēs diminue gloriā alteri⁹: aut̄ p̄t
et sic ē exultatio in aduersis: aut̄ nō p̄t. et sic
ē afflictio i p̄spis. emin⁹ aut̄ ē in ipso odio.
q̄a sic bonū delectat et causat amore. ita tri

sticia causat odiū ut s̄ dictū ē. afflictio aut̄ i
p̄spis p̄ximi vno modo ē ipsa iuidia iq̄tūz
s. aligs tristaf de p̄spis alicuius fm q̄ h̄t
gliam quandā. alio vero mō ē filia iuidie h̄z
q̄ p̄spa p̄ximi eueniūt h̄ contatū iuidētis q̄
nitit ip̄cedere. exultatio at̄ i aduersis nō ē di
recte idē qđ iuidia h̄z ex ea seq̄. nā ex tristi
cia de bono p̄ximi q̄ ē iuidia. sequit̄ exulta
tio de malo eiusdē.

Einde ɔ̄side
Arandū ē de peccatis q̄ oppo
nuntur paci. Et p̄ dīscor
dia q̄ ē i corde. **2°** de con
tentione q̄ ē i ore. **3°** dī his
que p̄tinēt ad op̄. s. dī scismate rixa et bello
Circa primū q̄rūt duo. p̄ vī discordia
sit p̄ctī. **2°** vī sit filia inanis glorie.

Ad primū sic proce
dit. Vides q̄ discordia nō sit p̄ctī. Discor
dare. n. ab aliq̄ ē recedere ab alterius volun
tate. h̄z h̄ nō vī eē p̄ctī: q̄a voluntas p̄ximi
nō ē regula voluntatis nře. h̄z sola voluntas di
uina. ḡ discordia nō ē p̄ctī. **P.** Quicūq̄
idūcitur aliquē ad peccādū et ipse peccat. sed i
ducere int̄ aliq̄ discordia nō vī eē p̄ctī dī
n. Acti. 23°. q̄ sciens Paulus q̄a vna ps ēēt
saduceoz et altera phariseorū exclamauit in
ocilio. **G**rls fratres ego phariseus sū fili⁹ p̄ba
riseoz. de spe et de resurrectione mortuoz
ego iudicor. et cū h̄ dixisset: facta ē dissēfio i
ter phariseos et saduceos. ḡ discordia n̄ est
p̄ctī. **P.** p̄ctī p̄cipue mortale i sc̄is viris
nō iuenit. h̄z i sc̄is viris iuenit discordia: dī
n. Acti. 15°. Facta ē dissēfio iter Paulum et
Bernabā ita ut discederēt ab iuicem. ḡ dis
cordia n̄ ē p̄ctī et maxie mortale. **H**z h̄ est
q̄ ad Sal. 5°. dissēfiones. i. discordie ponit
iter opa carnis dī gb⁹ subdit: q̄ talia agūt re
gnū dei n̄ ɔ̄sequit̄. nihil at̄ excludit a regno
dei: nisi p̄ctī mortale. ergo discordia ē p̄ctī
mortale. **R** dō q̄ discordia ɔ̄cordie oppo
nit. Discordia at̄ ut s̄ dictum ē ex caritate cau
satur iq̄tū. s. caritas multorū corda ɔ̄vigit
i aligd vñ qđ ē p̄cipaliē quidē bonū di
uini. secūdario at̄ bonū p̄ximi. discordia
igis eade rōne ē p̄ctī iq̄tū huiusmodi con
cordie ɔ̄rāf. **H**z sciēdū q̄ h̄ cōcordia p̄ dis
cordia tollit duplicit̄. vno gdē mō ḡ se. alio
vō mō p̄ accidēt. p̄ se gdē i hūanis actibus et